

Beoordelingsrapport “Liesje”

Naam schip:	Liesje
Type schip:	Cachalot 28
Ontwerper:	Pelin
Ontwerpjaar:	1900-1965
Bouwer:	Zelfbouw door eerste eigenaar
Bouwjaar:	1995 (gereed)
Lengte over dek:	8,53 m
Lengte c.w.l.:	7,16 m
Breedte:	2,59 m
Diepgang:	0,61m – 1,5m
Displacement:	3 ton vgl's ontwerp
Ballast:	1 ton lood (geschat)
Type romp:	Knikspant platbodem met klipperboeg
Bouwwijze romp:	Woodcore (Overnaadse stroken hechthout in glasepoxy)
Bouwwijze dek:	Teak stroken op hechthouten onderlaag, gerubberd
Bouwwijze opbouw:	Hechthout
Tuigvorm:	Masttop kits
Rondhouten:	Hout
Zeiloppervlak:	Ca 32 m ²

Beschrijving van de Liesje:

Met de aanmelding van de *Liesje* is de Toelatingscommissie eigenlijk heel blij. Allereerst tekent het de interesse van de eigenaar in de wereld van het klassieke (scherpe) schip, aan de andere kant komt het niet vaak voor dat een schip wordt aangemeld, dat aan alle kanten traditionaliteit uitstraalt, qua ontwerp afkomstig is uit Nieuw Zeeland, terwijl de roots eigenlijk gelegen zijn in de regionen van de Chesapeake Bay in de Verenigde Staten.

Het ontwerp stamt oorspronkelijk uit ca. 1900 of nog veel eerder.

In de *Wooden Boat* nummer 183, april 2005, werd er een mooi artikel aan gewijd.

Ondanks de traditionaliteit die af druipt van de vormgeving, lijkt het erop dat de aanmelding van de *Liesje* de VKSJ juist een tikje te vroeg bereikt heeft. Immers het toelatingsbeleid laat weliswaar hechthout toe, maar alleen wanneer dit koud gebogen en verlijmd is. Om onduidelijke redenen wordt een afwijzende houding ingenomen ten aanzien van het ongebogen maar ook koud verlijmd gelaagde plaatmateriaal. De *Liesje* is immers gebouwd uit stroken hechthout, eigenlijk de meest aangewezen manier voor het verwerken van hout in niet of weinig verwonden vlakken, zoals we deze zo vaak zien bij dories, sharpies, en ook Chesapeake skipjacks. Deze laatste werden evenwel traditioneel gebouwd met gangen op gegroeide spanten boven de kim en een vlak van in de lengte en de breedte gelegde delen, zoals dat ook voorkomt bij onze botters. Het waren dan ook sterke vissersschepen voor de vangst van schelpdieren in de ondiepe Chesapeake Bay.

De *Liesje* heeft het kenmerkende boegprofiel, de geringe diepgang en het midzwaard, gekoppeld aan het brede en lage tuig dat ook de traditionele skipjack laat zien.

Bijgevolg kan, gegeven de redelijke breedte en de stabiele spantvorm, volstaan worden met een betrekkelijk geringe interne ballast.

De romp van de *Liesje* is lichtlopend, als gevolg van de gesterkte lijnen en de geringe waterverplaatsing. Zeker met ruime wind en een tikje opgetrokken zwaard zal ze opmerkelijk presteren. De ontwerper gaf als aanbeveling een inboard motor te plaatsen van 5 á 10 pk, welke voldoende zou zijn om de *Liesje* op snelheid te brengen onder motorvermogen. De 18 pk motor is dan wel behoorlijk overgedimensioneerd te noemen.

Waarschijnlijk gebruikt men die pk's niet en neemt men dan overbodig gewicht van motor, keerkoppeling en brandstof mee aan boord.

Beoordeling van de Liesje:

De *Liesje* is een replica in de ware zin van het woord, waarbij de engineering naar state of the art 1995 is gebracht. De tijd staat gelukkig niet stil. De verhouding van romp opbouw en tuigage zijn goed en traditioneel gebleven en er is een schip ontstaan dat op één punt strijdig is met de toelatingseisen als verwoord in het H.R. van de Vereniging, het toegepaste houtmateriaal.

Gegeven het feit dat over dit aspect nog wel een aantal bladzijden is vol te schrijven en de ene polemiek de andere zou kunnen volgen stelt de Toelatingscommissie zich op het standpunt dat het zwaartepunt van haar taak in deze toch ligt op het toelaten en niet op het afwijzen. De T.C. is van mening dat de *Liesje* een welkom verdient in de vereniging.

Zeker wanneer er een mooie fotoreportage van de bouw dit schip zou worden aangeleverd.

De Toelatingscommissie.

(Sander Bakker, Dick ten Cate, Govert Munter, Gert van Soest en Maarten Lampe)